

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 9 kwietnia 2026 r.

D/KO.UH.8361.131.2025

Marek Roskosz
P.H.U. AGMAR PLUS MAREK ROSKOSZ
ul. Spółdzielców 85
62-510 Konin

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 40a pkt 3, art. 40b ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 433 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Markowi Roskoszowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: P.H.U. AGMAR PLUS MAREK ROSKOSZ, ul. Spółdzielców 85, 62-510 Konin, NIP: 6651060638, karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 40a pkt 3 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 3 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000,

w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Koninie, w oparciu o upoważnienie z dnia 12 listopada 2025 r. nr D/KO.UH.8361.131.2025, przeprowadzili w dniach od 12 do 18 listopada 2025 r., kontrolę w sklepie rybnym, ul. 11

Listopada 7a, 62-510 Konin, prowadzonym przez przedsiębiorcę **Marka Roskosza, działającego pod firmą: P.H.U. AGMAR PLUS MAREK ROSKOSZ, ul. Spółdzielców 85, 62-510 Konin, NIP: 6651060638.**

Jak ustalono, kontrolowany przedsiębiorca prowadzi jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są m.in. przetwory rybne pakowane przez tego przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.

W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono m.in. rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązków wynikających z art. 3b ust. 1 i 3 ustawy, tj. pobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego żywność pakowaną przez przedsiębiorcę w pojemniki jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego oraz zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.

W wyniku rozliczenia zakupu kontrolnego ustalono, że przedsiębiorca pobrał opłatę za trzy pojemniki na żywność z tworzywa sztucznego, przykryte plastikowymi wieczkami, w których zostały inspektorom, w ramach zakupu kontrolnego, zapakowane przetwory rybne. Ustalono, że pojemniki wykorzystane do zapakowania zamówionych przetworów rybnych zostały wykonane z tworzywa sztucznego (na opakowaniach jednorazowego użytku producent umieścił symbol PP5). Na wydany inspektorom paragonie fiskalnym wyodrębniono należność za wyżej wymienione 3 produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami. Przedsiębiorca oświadczył, że opłata, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy zawarta jest w cenie opakowań.

Natomiast kontrolowany przedsiębiorca nie zapewnił opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku tj. pojemników do przetworów rybnych na wagę zakupionych w zakupie kontrolnym, co narusza art. 3b ust. 3 ww. ustawy.

Jako opakowanie alternatywne jednorazowego użytku wykonane z materiałów innych niż tworzywa sztuczne udostępniane klientom kontrolowany wskazał: pojemnik papierowy okrągły z pokrywką 230 ml. Na opakowaniu zbiorczym ww. opakowań producent umieścił informację: „PLA-BESCHICHTET tzn. „pokryty PLA” (tworzywo sztuczne, biodegradowalny biopolimer

pochodzenia naturalnego). Podobnie w przekazanych deklaracjach zgodności w identyfikacji wyrobu wskazano materiał: „Frischfaser-Karton, PLA beschichtet” (tzn. tektura z włókien pierwotnych powlekana PLA). Zastosowanie powłoki PLA w produkcji powoduje, że produkt należy traktować jako wykonany częściowo z tworzywa sztucznego. W związku z powyższym nie można uznać, że udostępniony przez kontrolowanego przedsiębiorcę pojemnik papierowy okrągły z pokrywką 230 ml, jest opakowaniem alternatywnym wytworzonym z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji. Kontrolowany przedsiębiorca nie oferował również opakowań wielokrotnego użytku.

Na powyższą okoliczność, inspektorzy odebrali od kontrolowanego oświadczenie z dnia 18 listopada 2025 r., w którym wskazał on, iż był przekonany o zapewnieniu opakowania alternatywnego do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wytworzonego z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji. Kontrolowany jednocześnie zobowiązał się do niezwłocznego zaopatrzenia lokalu w opakowania alternatywne.

Niezapewnienie dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami stanowi naruszenie art. 3b ust. 3 ustawy, zgodnie z którym *„Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.”*

Zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy, *„Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszaniu stosowania zalicza się:*

- 1) *kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;*
 - 2) *pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:*
 - a) *przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,*
 - b) *zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz*
 - c) *gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie*
- *w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.”*

Zgodnie z treścią art. 3b ust. 4 ustawy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 3b ust. 1 - 3 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 z późn. zm.).

Jak wynika z art. 40a pkt 3 ustawy, „*Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 3b ust. 3 nie zapewnia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.*”

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 1 pkt 1 ustawy, administracyjne kary pieniężne wynoszą w przypadkach, o których mowa w art. 40a pkt 1-6 - od 500 zł do 20 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 3 ustawy.

W związku z powyższym, pismem z dnia 6 marca 2026 r., znak D/KO.UH.8361.131.2025 (doręczonym 17 marca 2026 r.), organ zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. W treści pisma, o którym mowa powyżej zawarto pouczenie, że strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 40b ust. 4 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, wynikającej z art. 10 § 1 Kpa. Strona w powyższym zakresie nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Jak stanowi art. 40c ust. 1 ustawy, do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f Kpa.

Organ ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 40b ust. 5 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 4 ustawy, „*Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.*”

Oceniając stopień szkodliwości naruszenia oraz rodzaj i zakres naruszenia organ ustalił, że w należącym do strony sklepie prowadzono sprzedaż przetworów rybnych bez opakowań, na wagę, gotowych do bezpośredniego spożycia, nie wymagających przygotowania np. zamrażania, przyrządzania, gotowania czy podgrzewania, w tym smażenia, grillowania, pieczenia, podgrzewania w kuchenie mikrofalowej czy opiekania, takie jak: sałatki, surówki, przysmaki. Oferowane produkty umieszczano w opakowaniach, będącymi produktami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 3b ust. 3 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku określonych w przepisach ustawy. Niezapewnienie opakowań alternatywnych lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku istotnie wpływa na realizację celów ustawy, w szczególności w zakresie ochrony środowiska.

Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z prawem. W tym zakresie organ uwzględnił także, iż zakres działalności strony nie jest znaczny, należy ona do grupy mikroprzedsiębiorców.

Odnosząc się do okresu naruszenia organ wskazuje, iż przepis art. 3b ust. 3 ustawy wszedł w życie 1 lipca 2024 r. Strona miała zatem dostateczny czas na zapoznanie się i wdrożenie obowiązujących przepisów ustawy. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 16 października 2025 r., znak D/KO.8360.65.2025 (doręzonego 31 października 2025 r.), zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Organ uwzględnił także, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci wymierzenia kary pieniężnej w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego

sprawy, tj. 500,00 zł z tytułu niezapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 6 ustawy, należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9 lub za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 268)., w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki

Inspektor Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

- Strona;
- a/a.